

[Korsgaard.]

Ord, Landbruget anvender i denne Situation, og selv om jeg ikke altid selv undlader at anvende stærke Ord, tror jeg, at det ikke at bruge stærke Ord ingenlunde behøver at være Udtryk for; at man ikke er stærk. Landbruget anvender, som sagt, ikke stærke Ord; men den Tone, der er gaaet igennem den senere Tids Forhandlinger inden for Landbruget, og som jeg forstaaer, fordi dette Erhverv lider forholdsmæssig Nød, kan jeg ikke opfatte anderledes, end at den paa det alvorligste siger, og med fuld Ret altsaa, at vi ikke kan have et Samfund, hvor visse Led tilsyneladende har det glimrende, og andre Led har det overmaade slet. Men den Tilstand gør disse Forslag praktisk talt intet som helst Forsøg paa at udjævne. Man giver lidt til lidt Saasød og lidt til noget andet, men stort set er Hjælpen økonomisk fuldkommen forsvindende.

Det vil altsaa formentlig let kunne forstaaes, at Det konservative Parti ikke kan give Tilslutning til, at man giver den siddende Regering større Skattebeløb, altsaa ud fra følgende Hovedbetragtninger: Regeringen har haft en kolossalt større Indtægt, end den havde før, Regeringen har trods det ført en Politik, hvorved ikke alene Penge, som er udskrevet til noget helt andet, er brugt i ikke ringe Udstrækning, men oven i Købet brugt saaledes, at vi alligevel er saa fattige, at den siddende Regering til Tjenestemændene maa sige: Vi kan ikke opfylde de Forventninger, som I med god Grund nærrede til os i Retning af, at det lange Interval, hvor der ikke skulde være Forhøjelse af Reguleringstillægget, fjernes; Regeringen har maattet sige til Tjenestemændene, at grundet paa de vanskelige økonomiske Tider — vanskelige i Virkeligheden, fordi Regeringen har brugt, ja, misbrugt Pengene, i hvert Fald misrøgtet sin Indtægt — kan den ikke give det, som Ministrene efter deres egne Udtalelser maatte antages at være forpligtede til at give; jeg understreger, at som Arbejdsgiver har Regeringen faktisk bragt sig selv i den Stilling, at den ikke kan opfylde moralsk givne Løfter.

Men yderligere vil der altsaa trods disse store Skatteudskrivninger endnu ikke være gjort tilnærmelsesvis nok for at udbygge Forsvaret, som vi maa mene det skal udbygges. Og som det sidste og for mig økonomisk set det aller alvorligste: den Tilstand, hvori den siddende Regering har bragt Samfundet, er trods disse Millioner saa uhyre langt fra erhvervsmæssigt set at være en Ligevægtstilstand, at vi, naar vi

lægger det hele sammen, naturligt maa komme til det Resultat, at vi paa det givne Grundlag, uden at de foreliggende Opgaver er blevet løst, ikke kan være med til at give den siddende Regering større Indtægter, end den har i Kraft af bestaaende Love. Vi kan det i hvert Fald slet ikke, uden at det af hele Udviklingen klart fremgaar, at de Ujævnheder, som Samfundet nu takket være den siddende Regerings Vanrøgt lever under, udlignes helt anderledes, end det er sket hidtil.

Hassing-Jørgensen: Vi har jo i Vinterens Løb vedtaget en lang Række ekstraordinære Foranstaltninger til Støtte for Kommuner, for Landmænd, Fiskere og arbejdsløse. Finansministeren har opgjort disse Foranstaltninger til et Beløb af 55 Mill. Kr., hvoraf han vil dække 4½ Mill. Kr. paa indeværende Aars Regnskab, 14 Mill. Kr. af det kommende Aars ordinære Indtægter og 13 Mill. Kr. gennem den ekstraordinære Forhøjelse af Indkomstskatten. Der mangler derefter endnu Dækning for 24 Mill. Kr., som altsaa skulde tilvejebringes ved det nu forelagte Lovforslag.

Forslaget drejer sig dels om en Merindkomstskat, dels om en Tillægsskat, begge omfattende baade Personer og Selskaber, og Byrden antages at fordele sig med omtrent Halvdelen paa hver af disse Grupper. For dem, der skal betale, vilde jeg nok mene, at Merindkomstskatten vil være den mest upopulære af disse Skatter. Denne Merindkomstskat er for mig en gammel Bekendt fra Krigsaarene, og dette frister mig til at give et kort Tilbageblik over den.

Jeg tror, Opfindelsen blev gjort i Danmark. Vi tog ikke Patent paa den, og den er ogsaa blevet efterlignet i de fleste Lande i Europa. Men den blev ikke til uden meget dybtgaaende Overvejelser. De meget høje Priser, som opnaaedes ved Salg af Heste, og den svimlende Fortjeneste, som Opkøberne var i Stand til at beregne sig, gav straks Anledning til Overvejelser om Udførselsafgifter. Der meldte sig dog adskillige Betæneligheder, og den stærkeste var vel nok den, at det maaske ikke vilde se saa godt ud, om man til de høje Priser, som Landmændene fik, og de store Fortjenester, som Opkøberne fik, yderligere skulde lægge en større eller mindre Afgift til den danske Stat. Det vilde maaske ikke se videre godt ud over for Køberne. Men dertil kom, at adskillige andre Varer, som blev stærkt efterspurgt til Eksport, ogsaa steg stærkt i Pris og indbragte betydelige Ekstraindtægter, og det samme gjorde sig i øvrigt